

FOAIE PAROHIALĂ

8 - 14 septembrie 2024

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Înălțarea Sfintei Cruci
sâmbătă, 14 septembrie 2024; ora 11.00 Sfânta Liturghie

RUGĂCIUNE

O, Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ești mai presus decât heruvimii și mai cinstită decât serafimii, Fecioară de Dumnezeu aleasă, bucuria tuturor celor necăjiți; dă-ne mângâiere și nouă, celor ce suntem în necazuri, că, afară de tine altă scăpare și ajutor nu avem.

Tu singură ești mijlocitoarea bucuriei noastre, și ca Maica lui Dumnezeu și Maica milostivirii, stând înaintea Prestolului Preasfintei Treimi, poți să ne ajuți nouă. Că nimeni din cei ce se roagă ție cu credință nu este rușinat.

Auzi-ne și acum, în ziua necazului nostru, pe noi cei ce cădem înaintea icoanei tale și cu lacrimi ne rugăm ție. Alungă de la noi toate necazurile și nevoile ce vin asupra noastră, întru această vremelnică viață și prin atotputernica ta mijlocire, nu ne lipsi pe noi nici de veșnica și nesfârșita bucurie, întru Împărăția Fiului tău și Dumnezeului nostru. Amin.

Împărăteasa mea cea preabună, nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, prietena sărmanilor, folositoarea celor neputincioși și ocrotirea celor necăjiți; vezi nevoia mea și necazul meu. Ajută-mă, că sunt neputincios, hrănește-mă ca pe un străin.

Știi nevoia mea, ușurează-mă de ea precum voiești căci nu am alt ajutor afară de tine, nici altă folositoare grabnică, nici altă bună mângâiere, decât numai pe tine, o, Maică a lui Dumnezeu, ca să mă păzești și să mă acoperi în vecii vecilor. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Victor Mihai Naom, Ioan Sălăjan, Lucian Mircea Popescu și Floare Crăciun**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Semnul iubirii în formă de cruce

Evangelhia de astăzi este parte a dialogului dintre Isus și Nicodim. Acesta din urmă vine în miez de noapte la Isus, fiindcă înțelege că ceea ce se întâmplă iese din registrul lucrurilor familiare lui. Deși face parte din tagma fariseilor, se distanțează de ei și încearcă să înțeleagă cine este cu adevărat acest Rabbi din Nazaret. Isus îi vorbește despre o nouă naștere, din apă și din Spirit, despre o naștere de sus și imediat după aceasta avem fragmentul de astăzi, care merge în același sens, punând lucrurile de pe acest pământ în legătură cu Cerul, printr-un continuu joc între cele de sus și cele de jos, între Cer și pământ, între viața aceasta și viața veșnică. Nicodim înțelege că nu mai suntem în vremea semnelor și a imaginilor. Suntem în fața Celui care dă adevăratul sens lucrurilor, iar sensul acesta este iubirea. Tot ceea ce pare ambiguu în Vechiul Testament, toate poruncile și regulile în aparență atât de seci și de dure, capătă astăzi adevăratul înțeles. În Isus Cristos, istoria omului cu Dumnezeu se revelează ca o istorie de iubire: “atât de mult a iubit Dumnezeu lumea...” Totul este readus la momentul inițial al Creației, în care Dumnezeu se plimbă în răcoarea serii cu primii oameni. Pomul vieții ce pare definit pierdut pentru noi, este astăzi repus în discuție ca și semn de iubire. Fiul Omului va fi înălțat pe Cruce, ca o sămânță și nou început al Raiului, ca și semn de comuniune dintre om și Dumnezeu. Totul începe și totul se va împlini într-o grădină. Maria Magdalena îl va întâlni într-o grădină pe Isus cel înviat și speranța noastră va renaște din acel loc. Trupul Mântuitorului pus în mormânt tocmai de către Nicodim și Iosif din Arimatea va deveni sămânța noii grădini a Raiului, de această dată sădită nu în jurul nostru ci în noi înșine.

Fiind înaintea Înălțării Sfintei Cruci, duminica de astăzi ne pregătește mintea și inima pentru a înțelege tainele lui Dumnezeu. Considerat cel mai crunt instrument de tortură, destinat ultimilor dintre oameni, aducând blestemul asupra celor atârnați de ea, crucea este transformată de către Isus în loc de iertare. La fel sunt transformate și răutățile și păcatele noastre. Prin cruce, verticalitatea iubirii divine îmbrățișează orizontala noastră trădare, mântuindu-ne. Să ne lăsăm astfel îmbrățișați punând sub semnul crucii și deci al iubirii, întreaga noastră existență.

**PSS Claudiu,
Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla**